

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 418/2013

z dnia 3 maja 2013 r.

nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Wszczęcie postępowania

- (1) Dnia 10 sierpnia 2012 r. Komisja Europejska („Komisja”) powiadomiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Unii Europejskiej („Unia”) niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii („państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Tego samego dnia Komisja powiadomiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾ o wszczęciu postępowania antysubsydyjnego dotyczącego przywozu do Unii niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii i rozpoczęła osobne dochodzenie („postępowanie antysubsydyjne”).
- (3) Postępowanie antydumpingowe wszczęto na podstawie skargi złożonej dnia 28 czerwca 2012 r. przez Europejską Konfederację Przemysłu Żelaza i Stali (Eurofer) („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 50 % całkowitej produkcji niektórych drutów ze stali nierdzewnej w Unii. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na dumping wymienionego produktu i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.

1.2. Strony zainteresowane postępowaniem

- (4) Komisja oficjalnie zawiadomiła skarżącego, innych znanych producentów unijnych, znanych producentów eksportujących, znanych importerów i użytkowników oraz władze indyjskie o wszczęciu dochodzenia.
- (5) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z takim wnioskiem oraz wykazały, że istnieją szczególne powody, dla których należy przeprowadzić posiedzenie wyjaśniające, uzyskały taką możliwość.
- (6) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, importerów niepowiązanych i producentów unijnych uczestniczących w postępowaniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem, Komisja powiadomiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że podjęła decyzję o ograniczeniu postępowania do uzasadnionej liczby producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, importerów niepowiązanych i producentów unijnych objętych dochodzeniem poprzez dobór próby zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwywkową”).
 - 1.2.1. *Kontrola wyrwywkowa producentów eksportujących*
- (7) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy kontrola wyrwywkowa jest konieczna, oraz, w razie stwierdzenia takiej konieczności, aby umożliwić jej dobór próby, producenci eksportujący w państwie, którego dotyczy postępowanie, zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i przedstawienie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.
- (8) Ogółem 18 producentów eksportujących, w tym przedsiębiorstwa należące do tej samej grupy, przedstawiło wymagane informacje i zgodziło się na włączenie ich do próby, a siedmiu z nich zwróciło się o przeprowadzenie indywidualnej oceny w przypadku, gdyby nie zostali włączeni do próby. Piętnaście z tych przedsiębiorstw współpracujących zgłosiło wywóz drutów ze

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. C 240 z 10.8.2012, s. 15.

⁽³⁾ Dz.U. C 240 z 10.8.2012, s. 6.

stali nierdzewnej do Unii w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym próbę dobrano na podstawie informacji przedłożonych przez tych 15 producentów eksportujących.

- (9) Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego Komisja dobrała próbę na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii, którą można było odpowiednio zbadać w dostępnym czasie. Wybrana próba składała się z dwóch indywidualnych przedsiębiorstw i jednej grupy przedsiębiorstw składającej się z czterech przedsiębiorstw powiązanych, reprezentujących ponad 63 % całkowitej wielkości wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii.
- (10) Zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia podstawowego skonsultowano się ze wszystkimi znanymi zainteresowanymi producentami eksportującymi oraz z władzami państwa, którego dotyczy postępowanie, w kwestii doboru reprezentatywnej próby. Nie zgłoszono uwag dotyczących doboru próby.
- (11) Jak wspomniano w motywie 9 powyżej, próbę ograniczono do uzasadnionej liczby przedsiębiorstw, które można było objąć dochodzeniem w dostępnym czasie. Przedsiębiorstwa objęte dochodzeniem dla celów dochodzenia wymienione są w motywie 19 poniżej.
- (12) Ponadto, jak wskazano w motywie 8, na początku otrzymano tylko 7 wniosków o przeprowadzenie indywidualnej oceny. Na tym etapie uznano zatem, że indywidualna ocena stanowiłaby nadmierne obciążenie i uniemożliwiłaby zakończenie dochodzenia w terminie.
- (13) Wnioski złożone przez eksporterów, którzy przedłożyli wymagane informacje w ustalonym terminie, zostaną jednak rozpatrzone w dalszej części dochodzenia.

1.2.2. Kontrola wyrywkowa producentów unijnych

- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja powiadomiła, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych. Próba pierwotnie składała się z pięciu producentów, o których Komisja wiedziała przed wszczęciem postępowania, że wytwarzają druty ze stali nierdzewnej w Unii. Komisja dokonała doboru próby na podstawie sprzedaży, wielkości produkcji i lokalizacji geograficznej. W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania zwrócono się także do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie tymczasowej próby. Nie otrzymano żadnych uwag na temat zaproponowanej próby. Z analizy odpowiedzi na kwestionariusz wynika, że jeden z wybranych producentów unijnych posiadał powiązane przedsiębiorstwo także zajmujące się wytwarzaniem i sprzedażą drutów ze stali nierdzewnej. W związku z tym przedsiębiorstwo powiązane również włączono do próby. W ten sposób próbą objęto sześciu producentów unijnych, których produkcja stanowiła 46,5 % szacowanej całkowitej produkcji unijnej. Próbę uznaje się za reprezentatywną dla przemysłu Unii.

1.2.3. Kontrola wyrywkowa importerów

- (15) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji, czy kontrola wyrywkowa jest konieczna, oraz w razie stwierdzenia

takiej konieczności, aby umożliwić jej dobór próby, wszyscy importerzy niepowiązani zostali poproszeni o zgłoszenie się do Komisji i przedstawienie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

- (16) Dziewięciu importerów niepowiązanych dostarczyło wymagane informacje i wyraziło zgodę na włączenie ich do próby. Komisja dokonała doboru próby składającej się z trzech przedsiębiorstw, których przywóz stanowił 23,8 % indyjskiego przywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem na podstawie największej wielkości przywozu do Unii. Dwóch importerów włączonych do próby nie przedłożyło jednak odpowiedzi na kwestionariusz. W związku z tym na tym etapie dochodzenia nie można było przeprowadzić kontroli wyrywkowej, a zatem w pozostałym okresie dochodzenia ponownie oczekiwana będzie współpraca ze strony importerów.

1.2.4. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i wizyty weryfikacyjne

- (17) Kwestionariusze wysłano trzem objętym próbą producentom eksportującym (grupom producentów eksportujących) w Indiach oraz producentom eksportującym, którzy złożyli wnioski o indywidualną ocenę, sześciu objętym próbą producentom unijnymi, trzem objętym próbą importerom niepowiązanym oraz dziewięciu znanymi użytkownikom.
- (18) Odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano od trzech objętych próbą producentów eksportujących (grup producentów eksportujących) w Indiach oraz od dwóch spośród tych producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o indywidualną ocenę, od sześciu objętych próbą producentów unijnych, od jednego importera niepowiązanego i od trzech użytkowników.
- (19) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje przedstawione przez zainteresowane strony i uznane za niezbędne do tymczasowego stwierdzenia dumpingu oraz określenia wynikającej z niego szkody i interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

producenci unijni:

- Hagener Feinstahl GmbH, Hagen, Niemcy,
- Inoxfil SA, Igualada, Hiszpania,
- Rodacciai SPA, Mediolan, Włochy,
- Trafilerie Brambilla SPA, Calziocorte, Włochy,
- Grupa Ugitech:
 - Ugitech France SA, Bourg en Bresse, Francja,
 - Sprint Metal Edelstahl, Hemer, Niemcy,

producenci eksportujący w Indiach:

- Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gudżarat,
- Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane, Maharasztra;

- grupa Venus:
 - Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Bombaj, Maharashtra,
 - Precision Metals, Bombaj, Maharashtra,
 - Hindustan Inox Ltd., Bombaj, Maharashtra.

1.3. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (20) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2009 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (21) Produktem objętym postępowaniem jest drut ze stali nierdzewnej zawierający wagowo:
- co najmniej 2,5 % niklu, z wyłączeniem drutu zawierającego wagowo co najmniej 28 %, lecz nie więcej niż 31 % niklu, oraz co najmniej 20 %, lecz nie więcej niż 22 % chromu,
 - mniej niż 2,5 % niklu, z wyłączeniem drutu zawierającego wagowo co najmniej 13 %, lecz nie więcej niż 25 % chromu, oraz co najmniej 3,5 %, lecz nie więcej niż 6 % glinu,

obecnie objęty kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99 i pochodzący z Indii.

- (22) Jedna strona stwierdziła, że istnieją tak zwane „wysoce techniczne” typy produktów, które różnią się od pozostałych typów produktów objętych postępowaniem wytwarzanych w Indiach, lecz również w Unii. Ponadto utrzymywała, że w przeciwieństwie do większości typów produktów eksportowanych z Indii do Unii, techniczne typy produktów nie są towarami, lecz szczególnymi typami produktów o określonej średnicy, wytwarzanych z określonych gatunków stali i przeznaczonych do szczególnych zastosowań, a tym samym nie powinny być objęte dochodzeniem.
- (23) Na tym etapie wydaje się, że techniczne typy produktów były objęte definicją produktu i posiadają podobne podstawowe cechy fizyczne, chemiczne i techniczne w porównaniu z pozostałymi typami produktu objętego postępowaniem. Ponadto wydaje się, że te typy są również wytwarzane przez producentów unijnych, w związku z tym typy techniczne są objęte zakresem dochodzenia.

2.2. Produkt podobny

- (24) W ramach dochodzenia wykazano, że produkt objęty postępowaniem oraz produkt produkowany i sprzedawany na rynku krajowym w Indiach, a także produkt produkowany przez przemysł unijny i sprzedawany na rynku Unii mają te same podstawowe właściwości i zastosowania fizyczne, chemiczne i techniczne. W związku

z tym produkty te uznaje się tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. DUMPING

3.1. Wprowadzenie

- (25) W trakcie wizyt weryfikacyjnych na terenie trzech objętych próbą indyjskich producentów eksportujących i następującej po nich analizy zgromadzonych informacji ustalono, że wszyscy producenci przedłożyli pewne informacje, których nie można uznać za wiarygodne.
- (26) W przypadku jednego producenta eksportującego Komisja ustaliła, że koszty zgłoszone w odpowiedzi na kwestionariusz nie były zgodne i nie można było ich uzgodnić z kosztami ujętymi w wewnętrznym systemie księgowym producenta.
- (27) Producent eksportujący utrzymywał, że zaobserwowane różnice pomiędzy kosztami zgłoszonymi Komisji i kosztami znajdującymi się w wewnętrznym systemie księgowym podczas wizyty weryfikacyjnej wynikały z błędów w rejestracji transakcji i różnic w praktykach księgowych, w szczególności w zakresie zużycia surowców. Producent eksportujący twierdził, że dane znajdujące się w wewnętrznym systemie księgowym nie są wiarygodne i nie należy stosować ich do celów dochodzenia. Chociaż producent eksportujący korzystał z tego samego systemu księgowego od kilku lat, twierdził on, że Komisja powinna oprzeć swoją analizę na kosztach zgłoszonych w odpowiedzi na kwestionariusz, a nie na danych dotyczących kosztów zawartych w wewnętrznym systemie księgowym przedsiębiorstwa.
- (28) Należy zauważyć, że chociaż dane zawarte w wewnętrznym systemie księgowym były spójne z poddanymi audytowi sprawozdaniami finansowymi przedstawionymi przez producenta eksportującego, podczas wizyty weryfikacyjnej nie było możliwe uzgodnienie i w związku z tym powiązanie ze sobą tabel kosztów specjalnie przygotowanych do celów obecnego dochodzenia i danych zawartych w wewnętrznym systemie księgowym. W związku z tym, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, uznaje się, że do celów dochodzenia antydumpingowego należy wykorzystać informacje znajdujące się w systemie księgowym producenta eksportującego.
- (29) Z tego powodu Komisja tymczasowo dostosowała dane dotyczące kosztów przedstawione przez wspomnianego producenta eksportującego w odpowiedzi na kwestionariusz, opierając się na faktach dostępnych w wewnętrznym systemie księgowym.
- (30) W przypadku drugiego producenta eksportującego Komisja ustaliła, że zakupy i zużycie surowców zgłoszone Komisji w odpowiedzi na kwestionariusz nie wynikały z danych znajdujących się w systemie zarządzania zapasami stosowanym przez producenta. W szczególności okazało się, że podział według gatunków stali różnił się w tych dwóch źródłach. Komisja stwierdza, że gatunek stali jest kluczowym czynnikiem przy ustalaniu kosztów

- produktu końcowego. Niewiarygodne informacje dotyczące gatunku stali mogłyby poważnie zakłócić obliczenia kosztów i cen sprzedaży poszczególnych typów produktów i w związku z tym wprowadzać w błąd.
- (31) Producent eksportujący twierdził jednak, że pliki komputerowe zawierające dane o zakupach surowców zgromadzone przez Komisję podczas wizyty weryfikacyjnej są niekompletne, ponieważ dodatkowych zakupów surowców dokonały pozostałe jednostki przedsiębiorstwa, lecz zakupów tych nie zgłoszono i nie uwzględniono w plikach komputerowych zgromadzonych podczas wizyty weryfikacyjnej i zbadanych przez Komisję. Ponadto producent eksportujący twierdził, że zaobserwowane rozbieżności w ilościach poszczególnych gatunków stali wynikały z faktu, że niektóre gatunki stali częściowo pokrywają się i nie jest możliwe śledzenie niektórych części procesu produkcji na poziomie poszczególnych gatunków stali.
- (32) Komisja zauważa jednak, że powyższe twierdzenia przedsiębiorstwa dotyczące dodatkowych zakupów surowców nie są wystarczające, aby wyjaśnić zaobserwowane rozbieżności na poziomie poszczególnych gatunków stali. Komisja zauważa również, że przedsiębiorstwo utrzymywało, że dokładne przesłедzenie informacji o poszczególnych gatunkach stali nie jest możliwe na wszystkich etapach procesu produkcji. To twierdzenie również podważa wiarygodność całego systemu sprawozdawczości odnoszącego się do gatunków stali. Przedstawione informacje dotyczące gatunków stali należy tymczasowo uznać za wprowadzające w błąd.
- (33) Komisja uznaje, że zgłoszony podział surowców według gatunku stali nie jest wiarygodny i należy go tymczasowo pominąć oraz że ustalenia należy oprzeć na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Z powodu niewiarygodnego systemu sprawozdawczości jako całości dokonanie ustaleń na podstawie któregośkolwiek ze zgłoszonych gatunków stali nie było możliwe. W związku z tym przy obliczeniu całkowitego marginesu dumpingu w odniesieniu do wszystkich produktów zastosowano całkowite zużycie wszystkich surowców w ujęciu całościowym, nie uwzględniając podziału na gatunki stali.
- (34) W przypadku trzeciego producenta eksportującego podczas wizyty weryfikacyjnej Komisja również ustaliła, że przepływy surowców zgłoszone w odpowiedzi na kwestionariusz nie były spójne z danymi znajdującymi się w systemie księgowym producenta. Okazało się, że podział według gatunków stali różni się w tych dwóch źródłach.
- (35) Producent eksportujący, chociaż przyznawał się do pewnych błędów w odpowiedzi na kwestionariusz, twierdził, że różnice w ogólnych ilościach surowców można uzgodnić, biorąc pod uwagę zmiany w zapasach. Przedsiębiorstwo twierdziło jednak również, że częściowe pokrywanie się gatunków stali uniemożliwia dokładne uzgodnienie ilości w odniesieniu do każdego poszczególnego gatunku stali. To twierdzenie również podważa wiarygodność całego systemu sprawozdawczości odnoszącego się do gatunków stali. Przedstawione informacje dotyczące gatunków stali należy uznać za wprowadzające w błąd.
- (36) Komisja uznaje, że zgłoszony podział surowców według gatunku stali nie jest wiarygodny i należy go tymczasowo pominąć oraz że ustalenia należy oprzeć na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. Z powodu niewiarygodnego systemu sprawozdawczości jako całości dokonanie ustaleń na podstawie któregośkolwiek ze zgłoszonych gatunków stali nie było możliwe. W związku z tym przy obliczeniu całkowitego marginesu dumpingu w odniesieniu do wszystkich produktów zastosowano całkowite zużycie wszystkich surowców w ujęciu całościowym, nie uwzględniając podziału na gatunki stali.
- (37) Każdy producent eksportujący otrzymał indywidualne pismo przedstawiające konkretne i szczegółowe powody, dla których uznano, że nie można zaakceptować niektórych danych zawartych w odpowiedzi na kwestionariusz. Producentów poinformowano również o tym, że Komisja ma zamiar dokonać tymczasowych ustaleń na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (38) Wszyscy trzej producenci eksportujący mieli możliwość przedstawienia uwag i złożyli wniosek o przeprowadzenie posiedzenia wyjaśniającego, na które uzyskali zgodę. Przedstawili oni także na piśmie swoje uwagi dotyczące możliwego zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. Mimo że przedsiębiorstwa przedłożyły wyjaśnienia, to jednak wyjaśnienia te nie pozwalały na wyjaśnienie w wystarczającym stopniu problemów opisanych powyżej i w związku z tym niektóre dane zastąpiono dostępnymi faktami.
- ### 3.2. Wartość normalna
- (39) W celu określenia wartości normalnej Komisja najpierw dokonała oceny każdego producenta eksportującego objętego próbą w celu ustalenia, czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej produktu podobnego niezależnym klientom jest reprezentatywna, tj. czy całkowita wielkość sprzedaży stanowi co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii w OD zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja ustaliła, że ogólna sprzedaż na rynku krajowym w przypadku każdego objętego próbą producenta produktu podobnego jest reprezentatywna.
- (40) Następnie Komisja określiła w odniesieniu do producentów objętych próbą, których sprzedaż krajowa jest ogólnie reprezentatywna, te typy produktu objęte sprzedażą krajową, które są identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii.
- (41) Jak wyjaśniono w sekcji 3.1, w przypadku dwóch producentów eksportujących porównań opisanych poniżej

dokonano jednak na podstawie całkowitej ilości wszystkich produktów zamiast porównywania poszczególnych typów produktu oddzielnie.

- (42) W przypadku każdego typu produktu sprzedawanego przez każdego producenta objętego próbą na jego rynku krajowym i uznanego za identyczny lub porównywalny z typem produktu sprzedawanym na wywóz do Unii oceniono, czy sprzedaż krajowa jest wystarczająco reprezentatywna do celów art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajową poszczególnych typów produktu uznano za wystarczająco reprezentatywną, gdy całkowita wielkość sprzedaży danego produktu niezależnym klientom na rynku krajowym w OD stanowiła co najmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży identycznego lub porównywalnego typu produktu na wywóz do Unii.
- (43) Następnie Komisja zbadała, czy sprzedaż krajowa w odniesieniu do każdego producenta objętego próbą może być uznana za prowadzoną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Badanie przeprowadzono poprzez ustalenie proporcji sprzedaży z zyskiem każdego typu produktu niezależnym klientom na rynku krajowym w OD.
- (44) Jeżeli wielkość sprzedaży danego typu produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub wyższej od nich, stanowiła więcej niż 80 % całkowitej wielkości sprzedaży danego typu produktu, a średnia ważona cena sprzedaży była równa jednostkowym kosztom produkcji lub wyższa od nich, wartość normalną oparto na faktycznej cenie krajowej obliczonej jako średnia ważona cena wszystkich przypadków sprzedaży tego typu produktu w OD niezależnie, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie.
- (45) Jeżeli wielkość sprzedaży z zyskiem stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży tego typu produktu lub gdy średnia ważona cena danego typu produktu była niższa niż jednostkowy koszt produkcji, wartość normalną oparto była na faktycznej cenie krajowej obliczonej jako średnia ważona cena wyłącznie sprzedaży krajowej z zyskiem dla danego typu produktu w OD.
- (46) Jeżeli te typy produktu były sprzedawane ze stratą, uznawano, że nie były one sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym.
- (47) Jeżeli nie dokonywano sprzedaży produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym lub jeżeli danego typu produktu nie sprzedawano w reprezentatywnych ilościach na rynku krajowym, Komisja konstruowała wartość normalną zgodnie z art. 2 ust. 3 i 6 rozporządzenia podstawowego.
- (48) Wartość normalną konstruowano poprzez dodanie do średniego kosztu produkcji w okresie objętym dochodzeniem, w stosownych przypadkach odpowiednio dostosowanego, średnich ważonych poniesionych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych i średniego ważonego zysku uzyskanego przez objętych próbą producentów eksportujących ze sprzedaży krajowej produktu podobnego w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem. W razie konieczności,

w szczególności w sytuacjach opisanych w sekcji 3.1 powyżej, koszty produkcji oraz koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne zostały odpowiednio dostosowane przed ich wykorzystaniem do badania zwykłego obrotu handlowego i konstruowania wartości normalnych.

- (49) Każde przedsiębiorstwo otrzymuje szczegółowe obliczenia wykorzystane przy ustalaniu ich wartości normalnych i otrzyma możliwość przedstawienia swoich uwag.

3.3. Cena eksportowa

- (50) Objęci próbą producenci eksportujący prowadzili wywóz do Unii bezpośrednio do niezależnych klientów lub poprzez przedsiębiorstwa powiązane.
- (51) W przypadku wywozu produktu objętego postępowaniem bezpośrednio do niezależnych klientów w Unii cena eksportowa była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych cen eksportowych.
- (52) W przypadku sprzedaży eksportowej do Unii, odbywającej się za pośrednictwem przedsiębiorstwa powiązanego, cena eksportowa była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego na podstawie cen, po których produkty przywożone odsprzedaje się po raz pierwszy niezależnym klientom w Unii. W takich przypadkach przeprowadzono dostosowania z uwzględnieniem wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, w tym ceł i podatków oraz kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. Uwzględniano własne koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne importera powiązanego i określano wystarczającą marżę zysku na podstawie marży zysku osiągniętej przez niezależnego importera produktu objętego postępowaniem.

3.4. Porównanie

- (53) Wartość normalną i ceny eksportowe producentów objętych próbą porównywano na podstawie ceny *ex-works*.
- (54) Aby zapewnić obiektywne porównanie wartości normalnej z ceną eksportową, uwzględniono w formie dostosowań różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (55) Na tej podstawie przeprowadzono dostosowanie dotyczące kosztów transportu, przewozu drogą morską i ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, kosztów dodatkowych, kosztów pakowania, kosztów kredytu, bonifikat i prowizji w przypadkach, w których wykazano, że elementy te mają wpływ na porównywalność cen.

3.5. Marginesy dumpingu

- (56) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego w przypadku każdego objętego próbą przedsiębiorstwa średnią ważoną wartość normalną określoną w odniesieniu do produktu podobnego porównano ze średnią ważoną ceną eksportową produktu objętego postępowaniem.

- (57) Zgodnie z przepisami art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, ze względu na zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego do wszystkich trzech objętych próbą producentów eksportujących nie można było określić marginesów dumpingu współpracujących producentów eksportujących nieuwzględnionych w próbie na podstawie średniego marginesu dumpingu przedsiębiorstw objętych próbą.
- (58) W tym przypadku uznano za stosowne, aby tymczasowo ustanowić margines dumpingu mający zastosowanie do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą w oparciu o ich cenę eksportową określoną na podstawie statystyk Eurostatu dotyczących przywozu oraz średnią wartość normalną ustaloną w odniesieniu do objętych próbą producentów indyjskich, o ile zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego nie miało wpływu na wartość normalną.
- (59) Na tej podstawie margines dumpingu obliczony w odniesieniu do współpracujących przedsiębiorstw nieuwzględnionych w próbie ustalono tymczasowo na poziomie 28,0 %.
- (60) W odniesieniu do wszystkich pozostałych producentów eksportujących w Indiach Komisja najpierw ustaliła poziom współpracy. W tym celu dokonano porównania między całkowitymi ilościami wywożonych produktów wskazanymi w odpowiedziach udzielonych przez producentów objętych próbą i całkowitą wielkością przywozu z Indii określoną na podstawie statystyk Eurostatu dotyczących przywozu. Ponieważ poziom współpracy był wysoki, rezydualny margines dumpingu określono na poziomie najwyższego marginesu dumpingu ustalonego w odniesieniu do producentów objętych próbą.
- (61) Na tej podstawie ogólnokrajowy poziom dumpingu określono tymczasowo na poziomie 32,3 %.
- (62) Na tej podstawie tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu wyrażone jako odsetek ceny importowej CIF na granicy Unii przed ocleniem są następujące:

	(w %)
Przedsiębiorstwo	Tymczasowy margines dumpingu
Raajratna Metal Industries	32,3
Venus Group	30,4
Viraj Profiles	24,4
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	28,0
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	32,3

4. PRZEMYSŁ UNIJNY

4.1. Przemysł unijny

- (63) Produkt podobny wytwarzało 27 producentów unijnych. Uznaje się, że stanowią oni przemysł unijny w

rozumieniu art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i będą dalej zwani „przemysłem unijnym”.

4.2. Produkcja unijna

- (64) W celu określenia całkowitej produkcji unijnej w odniesieniu do okresu objętego dochodzeniem wykorzystano wszelkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, takie jak informacje przedstawione w skardze, dane zgromadzone od producentów unijnych przed wszczęciem postępowania i udzieleniem odpowiedzi na kwestionariusz przez objętych próbą producentów unijnych oraz po wszczęciu postępowania i udzieleniu odpowiedzi na kwestionariusz.
- (65) Należy wspomnieć, że jeden producent unijny, który jest powiązany z indyjskim producentem eksportującym i który sprzeciwiał się wszczęciu dochodzenia, również został uwzględniony w definicji przemysłu unijnego.
- (66) Na tej podstawie całkowitą produkcję unijną w OD oszacowano na około 139 141 ton. Wartość ta uwzględnia produkcję wszystkich producentów unijnych, którzy się zgłosili, i szacowaną wielkość produkcji pozostałych producentów unijnych, którzy nie zgłosili się w postępowaniu.
- ##### 4.3. Kontrola wyrwykowa producentów unijnych
- (67) Jak wskazano w motywie 14 powyżej, w próbie uwzględniono sześciu producentów unijnych, których produkcja stanowiła 46,5 % szacowanej całkowitej unijnej produkcji produktu podobnego.

5. SZKODA

5.1. Konsumpcja w Unii

- (68) Konsumpcję w Unii określono na podstawie całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku UE i całkowitego przywozu. W 2009 r. ceny niklu, głównego surowca wykorzystywanego do produkcji produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego, były bezprecedensowo wysokie, co wraz z negatywnymi skutkami kryzysu finansowego na świecie doprowadziło do wyjątkowo niskiego poziomu konsumpcji w Unii w tym roku. Sytuacja rynkowa uległa jednak poprawie, jak pokazano w tabeli poniżej, i konsumpcja w Unii wzrosła o 50 % od 2009 r. do OD.

	2009	2010	2011	OD
Konsumpcja (w tonach)	131 436	187 280	196 476	197 327
Wskaźnik (2009 = 100)	100	142	149	150

Źródło: Eurostat, skarga i odpowiedzi na kwestionariusz.

5.2. Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie

5.2.1. Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem

- (69) Ustalono, że w okresie badanym przywóz do Unii produktów po cenach dumpingowych pochodzących od współpracujących producentów eksportujących rozwinął się pod względem wielkości i udziału w rynku, jak następuje:

	2009	2010	2011	OD
Wielkość	16 847	29 053	36 720	35 398
Wskaźnik (2009 = 100)	100	172	218	210
Udział w rynku (%)	12,8	15,5	18,7	17,9
Wskaźnik (2009 = 100)	100	121	146	140

Źródło: Eurostat, skarga i odpowiedzi na kwestionariusz.

- (70) Wielkość przywozu z Indii podczas okresu badanego znacznie się zwiększyła, tj. o 110 %. Wzrost nastąpił zwłaszcza w latach 2009–2010, gdy przywóz z Indii nagle zwiększył się o 72 %, a konsumpcja w Unii wzrosła o 42 %. Podczas gdy konsumpcja zwiększyła się o jedynie 5 % od 2010 r. do OD, wielkość przywozu z Indii nadal znacznie wzrastała - o 22 % w tym samym okresie.
- (71) Udział w rynku przywozu produktów po cenach dumpingowych wzrósł znacznie, a mianowicie o 40 % w okresie badanym.

5.2.2. Ceny importowe i podcięcie cenowe

- (72) Jak wyjaśniono w motywie 22, jedna strona wyraziła zastrzeżenia dotyczące faktu, że kwestionariusz antydumpingowy nie umożliwiał rozróżnienia niektórych konkretnych typów produktu objętego postępowaniem, które, według opinii tej strony, się różnią.
- (73) Te zastrzeżenia uwzględniono w kwestionariuszu poprzez zwiększenie liczby tak zwanych numerów kontrolnych produktu (PCN) w celu uproszczenia procesu określania właściwych typów w dochodzeniu, w szczególności przy porównywaniu cen. Na tym etapie z dochodzenia wynika, że indyjscy producenci eksportowali jedynie ograniczone ilości tych wysoce technicznych typów produktów. Niemniej jednak wskazuje się na fakt, że zmiany PCN umożliwiły bezpośrednie porównanie cen pewnych produktów z cenami podobnych typów produktów.
- (74) W poniższej tabeli przedstawiono średnią cenę przywozu produktów po cenach dumpingowych i podcięcie cenowe:

	2009	2010	2011	OD
Średnia cena (w EUR/tonę)	2 372	2 801	3 246	3 196
Wskaźnik (2009 = 100)	100	118	137	135

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na kwestionariusz.

- (75) Średnie ceny importowe w przywozie z Indii wzrosły o 35 % w okresie badanym, lecz pozostały poniżej cen sprzedaży przemysłu unijnego w tym samym okresie (zob. motyw 93 poniżej). Sytuacja ta wyjaśnia nagle zwiększenie wielkości przywozu i znaczny wzrost udziału w rynku, o 40 %, eksporterów indyjskich w tym samym okresie.
- (76) W celu określenia podcięcia cenowego w OD porównano średnie ważone ceny sprzedaży w podziale na typy produktu wytwarzane przez objętych próbą producentów unijnych stosowane wobec niepowiązanych klientów na rynku Unii, dostosowane do poziomu *ex-works*, z odpowiednimi średnimi ważonymi cenami w podziale na typy produktu w przywozie po cenach dumpingowych stosowanymi przez objętych próbą producentów indyjskich przy sprzedaży pierwszemu niezależnemu klientowi na rynku Unii, ustalonymi na podstawie CIF, z odpowiednimi dostosowaniami uwzględniającymi koszty ponoszone po przywozie.
- (77) W wyniku porównania, wyrażonego jako wartość procentowa obrotu objętych próbą producentów unijnych w OD, uzyskano średni ważony margines podcięcia cenowego na rynku Unii spowodowany przez przywóz produktów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, wynoszący 15 %. Niższe ceny w przywozie produktów po cenach dumpingowych w porównaniu z cenami unijnymi w badanym okresie wyjaśniają znaczny wzrost wielkości przywozu indyjskiego i udziału w rynku przywozu z Indii od 2009 r. do OD.

5.3. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.3.1. Uwagi wstępne

- (78) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu produktów po cenach dumpingowych z Indii na przemysł unijny obejmowało ocenę wszystkich wskaźników ekonomicznych mających wpływ na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (79) Jak wspomniano w motywie 14, w celu oceny możliwej szkody poniesionej przez przemysł unijny zastosowano kontrole wyrwykowe.
- (80) Do celów analizy szkody Komisja dokonała rozróżnienia makroekonomicznych i mikroekonomicznych wskaźników szkody. W tym względzie sytuację gospodarczą przemysłu unijnego ocenia się na podstawie a) wskaźników makroekonomicznych, mianowicie wskaźników

takich, jak produkcja, zdolność produkcyjna, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku i wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu, w odniesieniu do których zgromadzono dane na poziomie całego przemysłu unijnego; oraz na podstawie b) wskaźników mikroekonomicznych, mianowicie wskaźników takich, jak średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału, zapasy i koszty pracy, w odniesieniu do których zgromadzono dane na poziomie producentów unijnych objętych próbą.

- (81) Warto zauważyć, że wszelkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, w tym informacje przedstawione w skardze, dane zgromadzone od producentów unijnych przed wszczęciem postępowania i udzieleniem odpowiedzi na kwestionariusz przez objętych próbą producentów unijnych oraz po wszczęciu postępowania i udzieleniu odpowiedzi, wykorzystano w celu określenia wskaźników makroekonomicznych i w szczególności danych dotyczących producentów unijnych nieobjętych próbą.
- (82) Wskaźniki mikroekonomiczne określono na podstawie informacji przedstawionych przez objętych próbą producentów unijnych w ich odpowiedziach na kwestionariusz.

5.3.2. Wskaźniki makroekonomiczne

a) Produkcja, zdolność produkcyjna i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (83) Tendencje dotyczące produkcji w Unii, zdolności produkcyjnej i wykorzystania mocy produkcyjnych rozwijały się w okresie badanym w następujący sposób:

	2009	2010	2011	OD
Wielkość produkcji (w tonach)	105 646	140 363	138 795	139 141
Wskaźnik (2009 = 100)	100	133	131	132
Zdolność produkcyjna (w tonach)	244 236	246 324	245 922	246 599
Wskaźnik (2009 = 100)	100	101	101	101
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	43	57	56	56
Wskaźnik (2009 = 100)	100	132	130	130

Źródło: Skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (84) Produkcja w Unii wzrosła o 32 % w okresie badanym, odzwierciedlając w pewnym zakresie pozytywny rozwój konsumpcji. Od 2010 r. do OD miała jednak miejsce stagnacja wielkości produkcji.

- (85) Podczas gdy wykorzystanie mocy produkcyjnych poprawiło się i wzrosło o 13 punktów procentowych w okresie badanym, zdolność produkcyjna była zasadniczo stała w okresie badanym.

b) Wielkość sprzedaży, udział w rynku i wzrost

- (86) Tendencje dotyczące wielkości sprzedaży, udziału w rynku i wzrostu rozwijały się w badanym okresie w następujący sposób:

	2009	2010	2011	OD
Wielkość sprzedaży (w tonach)	88 796	124 641	124 007	124 217
Wskaźnik (2009 = 100)	100	140	140	140
Udział w rynku (%)	67,6	66,6	63,1	62,9
Wskaźnik (2009 = 100)	100	98	93	93

Źródło: Skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (87) Po znacznym wzroście w latach 2009–2010 w kontekście rosnącej konsumpcji wielkość sprzedaży klientom niepowiązanym charakteryzowała się spowolnieniem i nie odniosła korzyści z ciągłego wzrostu popytu (4,9 % w latach 2010–2011). Sytuacja ta znajduje odzwierciedlenie także w tendencji wzrostowej stanu zapasów na koniec okresu sprawozdawczego, który zwiększył się ogółem o 41 % w okresie badanym, jak wskazano w motywie 100 poniżej.

- (88) Udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się ponadto o 4,7 punktu procentowego w okresie badanym pomimo stabilnego wzrostu konsumpcji o 50 %.

- (89) Jak wskazano w motywie 68 powyżej, konsumpcja w Unii wzrosła o 50 % od 2009 r. do OD, podczas gdy wielkość przywozu produktów po cenach dumpingowych wzrosła znacznie, o 110 %, w tym samym okresie, jak wskazano w motywie 70 powyżej. Wzrost rynku unijnego od 2009 r. do OD został w związku z tym częściowo zniwelowany przez przywóz produktów po cenach dumpingowych, podczas gdy sprzedaż przemysłu unijnego w Unii wzrosła o 40 % w tym samym okresie. Sytuacja ta wskazuje, że przemysł unijny nie mógł w pełni odnieść korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii ze względu na rosnący udział w rynku przywozu produktów po cenach dumpingowych.

c) Zatrudnienie i wydajność

- (90) Niezależnie od trudnej sytuacji finansowej opisanej w motywach 94–99 poniżej, zatrudnienie w przemyśle unijnym pozostało względnie stabilne w okresie badanym. Biorąc pod uwagę wzrost wielkości produkcji (zob. motyw 84 powyżej), wydajność mierzona jako produkcja w tonach na jedną osobę zatrudnioną rocznie wzrosła o 30 % w tym samym okresie, co sugeruje, że przemysł unijny podjął znaczne wysiłki na rzecz poprawy swojej wydajności.

	2009	2010	2011	OD
Liczba pracowników	1 726	1 687	1 729	1 747
Wskaźnik (2009 = 100)	100	98	100	101
Wydajność (jednostka/pracownik)	61	83	80	80
Wskaźnik (2009 = 100)	100	136	131	130

Źródło: Skarga, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

d) Wielkość rzeczywistego marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (91) Marginesy dumpingu trzech objętych próbą indyjskich producentów eksportujących są powyżej poziomu *de minimis* (zob. motyw 62 powyżej). Biorąc pod uwagę sektor produktu objętego postępowaniem, wielkość, udział w rynku i ceny przywozu produktów po cenach dumpingowych z Indii, nie można uznać, że wpływ rzeczywistego marginesu dumpingu na przemysł unijny jest nieistotny.
- (92) Przypomina się, że w 1999 r. nałożono środki antydumpingowe i antysubsydyjne⁽¹⁾ na produkt objęty postępowaniem. Biorąc jednak pod uwagę, że między wprowadzeniem środków w 1999 r. a obecnym dochodzeniem minął pewien czas, nie są dostępne dane pozwalające na ocenę skutków poprzedniego dumpingu. Z dochodzenia

w każdym razie nie wynika, że przemysł nadal wymaga poprawy sytuacji po praktykach dumpingowych stosowanych w przeszłości.

5.3.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

a) Średnie ceny jednostkowe sprzedaży na rynku unijnym i jednostkowy koszt produkcji

- (93) Średnie ceny sprzedaży objętych próbą producentów unijnych klientom niepowiązanym w Unii wzrosły w okresie badanym o 34 %. Wzrost ten odzwierciedla ogólny wzrost kosztów surowców, którego przemysł doświadczył w tym samym okresie. W 2011 r. i w OD producenci unijni mogli jedynie nieznacznie zwiększyć ceny, aby pokryć rosnące koszty produkcji, na poziomie zaledwie wystarczającym, aby utrzymać rentowność nieznacznie powyżej 1 % w 2011 r. i na poziomie prognozy rentowności w OD. W związku z tym, jak wskazują dane liczbowe w tabeli powyżej, nawet znaczny wzrost cen sprzedaży nie umożliwił przemysłowi unijnemu osiągnięcia odpowiedniego poziomu zysku.

	2009	2010	2011	OD
Średnia jednostkowa cena sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii	2 988	3 833	4 185	4 018
Wskaźnik (2009 = 100)	100	128	140	134
Jednostkowy koszt produkcji (w EUR/tonę)	3 542	3 931	4 127	4 011
Wskaźnik (2009 = 100)	100	111	117	113

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz.

b) Rentowność, przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału

- (94) W okresie badanym przepływ pieniężny, inwestycje, zwrot z inwestycji producentów unijnych i ich zdolność do pozyskiwania kapitału rozwijały się w następujący sposób:

	2009	2010	2011	OD
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	-18,5	-2,6	1,4	0,2
Przepływ pieniężny (EUR)	-19 790 367	-226 207	7 778 576	5 096 869
Inwestycje (EUR)	4 653 604	8 436 096	4 552 443	4 156 522

⁽¹⁾ Rozporządzenia Rady (WE) nr 1599/1999 (Dz.U. L 189 z 22.7.1999, s. 1), (WE) nr 1600/1999 (Dz.U. L 189 z 22.7.1999, s. 19) i (WE) nr 1601/1999 (Dz.U. L 189 z 22.7.1999, s. 26).

	2009	2010	2011	OD
Wskaźnik (2009 = 100)	100	181	98	89
Zwrot z inwestycji (%)	- 68,8	- 11,2	6,7	0,8

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz.

(95) Rentowność producentów unijnych objętych próbą ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży wyrobu podobnego klientom niepowiązanym jako odsetek odpowiednich obrotów. W 2009 r. producenci unijni objęci próbą ponieśli straty, lecz ich sytuacja zaczęła się poprawiać w 2010 r. wraz ze wzrostem konsumpcji o 50 % opisanym w motywie 68 powyżej. Nawet jeśli rentowność nieznacznie wzrosła, poziomy zysku wynoszące 0,2 % były jednak nadal znacznie poniżej odpowiedniego poziomu rentowności w sektorze stali. Docelową marżę zysku określono tymczasowo na poziomie 5 %, ponieważ uznano, że taki poziom odpowiada marży, którą racjonalnie rzecz biorąc – według informacji przedstawionej przez przemysł unijny – mógłby uzyskać przemysł tego typu w sektorze produktu objętego dochodzeniem ze sprzedaży produktu podobnego w Unii w normalnych warunkach konkurencji (tj. w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych). Ponadto, ta marża w wysokości 5 % jest marżą przed opodatkowaniem, którą uznano za właściwą marżę minimalną w innym dochodzeniu dotyczącym podobnych produktów w tym samym sektorze.

(96) W OD producenci unijni objęci próbą byli w stanie osiągnąć próg rentowności; presja cenowa wywarta przez przywóz produktów po cenach dumpingowych uniemożliwiła im jednak dostosowanie cen do kosztów i tym samym osiągnięcie zadowalających wyników. Sytuację tę tłumaczy również fakt, że produkt objęty dochodzeniem uznaje się za towar, a tym samym ceny są głównym czynnikiem wpływającym na wybory konsumenta.

(97) Przepływ pieniężny, który jest zdolnością przemysłu do samodzielnego finansowania własnej działalności i który obliczono na podstawie transakcji, był ujemny aż do 2010 r. Chociaż uległ poprawie w 2011 r., to w okresie od 2011 r. do OD zmniejszył się o 34 %.

(98) Zmiany rentowności i przepływu pieniężnego w okresie badanym ograniczyły zdolność objętych próbą producentów unijnych do inwestowania w działalność i osłabiły ich rozwój. W wyniku tej sytuacji zmniejszyła się zdolność producentów unijnych do pozyskiwania kapitału i finansowania kosztów. Chociaż producentom unijnym objętym próbą udało się dokonać pewnych inwestycji związanych z produktem podobnym w 2010 r., ich sytuacja pogorszyła się w późniejszym okresie, a w szczególności w OD, kiedy odnotowali spadek o 51 % w porównaniu z poziomami z 2010 r. Ponadto, nawet

jeżeli zwrot z inwestycji, wyrażony jako zysk ujęty jako wartość procentowa wartości księgowej netto, był dodatni w 2011 r., w OD spadł znacznie, o 5,9 punktów procentowych, osiągając niski poziom wynoszący 0,8 %.

(99) W świetle powyższego można stwierdzić, że wyniki finansowe objętych próbą producentów unijnych w OD pozostawały dość słabe.

c) Zapasy

(100) Poziom zapasów producentów unijnych objętych próbą zwiększył się o 41 % w okresie badanym; wzrost ten zbiegł się z utratą udziału w rynku, w szczególności w OD.

	2009	2010	2011	OD
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	4 395	5 289	5 469	6 214
Wskaźnik (2009 = 100)	100	120	124	141

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz.

d) Koszty pracy

(101) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą zwiększyły się nieznacznie w okresie badanym, dlatego nie stanowią one czynnika mającego wpływ na wzrost kosztów produkcji.

	2009	2010	2011	OD
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	52 356	57 182	55 907	54 509
Wskaźnik (2009 = 100)	100	109	107	104

Źródło: Odpowiedzi na kwestionariusz.

5.4. Wnioski dotyczące szkody

- (102) Podczas dochodzenia wykazano, że przemysł unijny nie odniósł w pełni korzyści ze wzrostu konsumpcji w okresie badanym, a w szczególności w OD. Początkowo, w latach 2009–2010, większość wskaźników szkody dotyczących przemysłu unijnego znacznie się poprawiła, lecz następnie sytuacja gospodarcza uległa stagnacji, a nawet pogorszeniu.
- (103) W kontekście dobrej koniunktury na rynku niektóre wskaźniki, takie jak produkcja i wielkość sprzedaży przemysłu unijnego, wzrosły bowiem znacznie w latach 2009–2010, ale następnie uległy spowolnieniu począwszy od 2010 r. Sytuacja ta wystąpiła pomimo wzrostu konsumpcji.
- (104) Ponadto wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi przemysłu unijnego, takie jak przepływ środków pieniężnych, inwestycje i rentowność uległy poważnemu osłabieniu w wyniku presji cenowej, która panowała na rynku Unii, szczególnie w OD. Przemysł unijny nie był w stanie podnieść swoich cen wystarczająco, aby pokryć koszty produkcji w latach 2009–2010. Rentowność poprawiła się w latach 2009–2011 przy nieznacznym zysku wynoszącym 1,4 % w 2011 r., w OD nastąpiło jednak jej ponowne pogorszenie, kiedy to osiągnęła jedynie poziom progu. Oznacza to, że pogorszyła się zdolność przemysłu unijnego do pozyskiwania kapitału i poprawy sytuacji.
- (105) W świetle powyższego tymczasowo stwierdza się, że przemysł unijny odniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

6. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

6.1. Wprowadzenie

- (106) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy przywóz produktów po cenach dumpingowych z Indii spowodował szkodę dla przemysłu unijnego w stopniu wystarczającym, aby można ją było uznać za istotną. Oprócz przywozu produktów po cenach dumpingowych zbadano również inne znane czynniki, które w tym samym czasie mogły działać na szkodę przemysłu unijnego, w celu dopilno-

wania, aby przywózowi produktów po cenach dumpingowych nie przypisano ewentualnej szkody spowodowanej tymi innymi czynnikami.

6.2. Wpływ przywozu produktów po cenach dumpingowych

- (107) W dochodzeniu wykazano, że konsumpcja w Unii zwiększyła się o 50 % w okresie badanym oraz że w tym samym czasie wielkość przywozu pochodzącego z Indii zwiększyła się ponad dwukrotnie. Z drugiej strony wzrost przywozu produktów po cenach dumpingowych zbiegł się ze spowolnieniem wzrostu wielkości sprzedaży przemysłu unijnego stronom niepowiązanym od 2010 r. do OD.
- (108) W odniesieniu do presji cenowej utrzymującej się na rynku w Unii w okresie badanym ustalono, że średnie ceny przywozu z Indii były stale niższe niż średnie ceny sprzedaży przemysłu unijnego. Podcinając przemysł unijny średnio o 15 % w OD, przywóz produktów indyjskich po cenach dumpingowych zwiększył swój udział w rynku o 40 % od 2009 r. do OD, podczas gdy udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się o 4,7 punktu procentowego (z 67,6 % w 2009 r. do 62,9 % w OD). Utrata udziału w rynku pokazuje, że przemysł unijny mógł odnieść korzyść ze zwiększonej konsumpcji jedynie w ograniczonym stopniu.
- (109) W związku z rosnącym kosztem produkcji przemysł unijny starał się zwiększyć cenę jednostkową dla klientów niepowiązanych, jak przedstawiono w motywie 93 powyżej. Ze względu na presję cenową wywieraną przez rosnące wielkości przywozu produktów indyjskich po cenie dumpingowej, jak stwierdzono powyżej, wzrost cen nie był jednak wystarczający, aby pokryć rosnące koszty, co sprawiło, że przemysł unijny nie mógł osiągnąć zadowalających poziomów zysku, które można było uznać za konieczne w odniesieniu do tego szczególnego przemysłu.
- (110) Na podstawie powyższych ustaleń stwierdzono, że nagły wzrost przywozu produktów z Indii po cenach dumpingowych stale podcinających ceny przemysłu unijnego odegrał decydującą rolę w poniesieniu istotnej szkody przez przemysł unijny.

6.3. Wpływ innych czynników

6.3.1. Przywóz z państw trzecich

Państwo		2009	2010	2011	OD
Chińska Republika Ludowa (ChRL)	Ilość (w tonach)	8 129	10 853	14 360	16 403
	Wskaźnik (2009 = 100)	100	134	177	202
	Udział w rynku (%)	6,2	5,8	7,3	8,3

Państwo		2009	2010	2011	OD
	Wskaźnik (2009 = 100)	100	94	118	134
	Średnia cena	1 914	2 607	2 835	2 508
	Wskaźnik (2009 = 100)	100	136	148	131
Szwajcaria	Ilość (w tonach)	8 094	10 700	9 187	9 115
	Wskaźnik (2009 = 100)	100	132	113	113
	Udział w rynku (%)	6,2	5,7	4,7	4,6
	Wskaźnik (2009 = 100)	100	93	75	75
	Średnia cena	3 423	4 063	4 475	4 360
	Wskaźnik (2009 = 100)	100	119	131	127
Republika Korei					
	Ilość (w tonach)	4 900	6 775	6 355	6 266
	Wskaźnik (2009 = 100)	100	138	130	128
	Udział w rynku (%)	3,7	3,6	3,2	3,2
	Wskaźnik (2009 = 100)	100	97	87	85
	Średnia cena	3 717	4 165	4 761	4 627
	Wskaźnik (2009 = 100)	100	112	128	124
Wszystkie państwa trzecie łącznie, z wyjątkiem Indii					
	Ilość (w tonach)	25 793	33 586	35 749	37 712
	Wskaźnik (2009 = 100)	100	130	139	146
	Udział w rynku (%)	19,6	17,9	18,2	19,1
	Wskaźnik (2009 = 100)	100	91	93	97
	Średnia cena	3 609	4 214	4 748	4 483
	Wskaźnik (2009 = 100)	100	117	132	124

(111) Oprócz przywozu z Indii po cenach dumpingowych, stanowiącego w OD 48 % całego przywozu na rynek Unii, przywóz pochodził także z innych źródeł, w tym z Chińskiej Republiki Ludowej, z Korei i ze Szwajcarii, które należało zbadać w kontekście związku przyczynowego.

(112) Z dochodzenia wynika, że średnia cena sprzedaży koreańskich i szwajcarskich producentów eksportujących utrzymywała się na wyższym poziomie niż ceny

sprzedaży indyjskich producentów eksportujących i przemysłu unijnego w okresie badanym, a w szczególności w OD. Ponadto ich udział w rynku zmniejszył się w OD odpowiednio o 0,5 i 1,6 punktu procentowego.

(113) Średnia cena produktów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej była niższa od ceny stosowanej przez przemysł unijny, a udział w rynku tego państwa wykazywał w okresie badanym tendencję wzrostową. W dochodzeniu wykazano jednak, że asortyment

produktów w przywozie z Chin różni się oraz że chińskie produkty nie stanowią bezpośredniej konkurencji dla produktów przemysłu unijnego lub pochodzących z Indii. Dlatego też stwierdzono, że przywóz z Chin nie mógł mieć znacznego wpływu na główne typy produktów sprzedawane przez przemysł unijny na rynku Unii. W związku z tym, jeśli przywóz z Chin miał jakikolwiek wpływ na szkodę poniesioną przez przemysł unijny, był on niewielki.

- (114) Niemniej jednak jeden producent eksportujący twierdził, że w zakresie dochodzenia należało uwzględnić przywóz drutów ze stali nierdzewnej z Chińskiej Republiki Ludowej, Republiki Korei i Szwajcarii.
- (115) Oprócz faktów i uwag przedstawionych powyżej należy zwrócić uwagę, że od etapu wszczęcia postępowania aż po chwilę obecną nie było i nie ma dowodów na istnienie dumpingu, szkody lub związku przyczynowego, które uzasadniłyby wszczęcie postępowania antydumpingowego w związku z przywozem pochodzącym ze wspomnianych państw. Ponadto, nawet jeśli istniałyby dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia w przypadku przywozu innych produktów, różnica traktowania polegająca na wszczęciu postępowania antydumpingowego jedynie przeciwko przywozowi z Indii nie byłaby uznana za dyskryminującą. Twierdzenie, że wspomniane państwa należało objąć zakresem dochodzenia, jest zatem nieuzasadnione i należy je odrzucić.
- (116) Na podstawie powyższego stwierdza się, że przywóz z państw trzecich nie przyczynił się w znaczącym stopniu do szkody poniesionej przez przemysł unijny.

6.3.2. Wyniki wywozowe przemysłu unijnego

- (117) Całkowity wywóz produktu objętego postępowaniem przez przemysł unijny stanowił 8,5 % całkowitej produkcji w OD. Sytuacja ta znajduje odzwierciedlenie w wywozie do klientów niepowiązanych przez objętych próbą producentów unijnych, których wywóz stanowił 7 % produkcji w OD, a ceny były o 36 % wyższe niż cena na rynku UE w tym samym okresie. Na tej podstawie można uznać, że działalność wywozowa przemysłu unijnego nie może być potencjalnie przyczyną istotnej szkody.

6.3.3. Kryzys gospodarczy i ceny surowców

- (118) Jak wspomniano w motywie 68 powyżej, konsumpcja w 2009 r. była szczególnie niska ze względu na wyjątkowo wysoką cenę niklu i skutki kryzysu gospodarczego. Sytuacja ta wyjaśnia z pewnością szczególnie złą sytuację finansową przemysłu unijnego w 2009 r. Warto jednak zauważyć, że w sytuacji rosnącej konsumpcji począwszy od 2010 r. wyniki taniego przywozu produktów po cenach dumpingowych kontrastują z wynikami przemysłu unijnego.
- (119) W dochodzeniu wykazano, że nawet podczas ogólnego ożywienia gospodarczego przemysł unijny nie był w stanie osiągnąć korzyści z rosnącej konsumpcji i tracił

udział w rynku w okresie badanym, podczas gdy zwiększał się udział w rynku przywozu produktów po cenach dumpingowych z Indii.

- (120) W związku z tym, chociaż kryzys gospodarczy i wzrost cen surowców mogły mieć wpływ na słabe wyniki przemysłu unijnego, ogólnie rzecz biorąc, nie można uznać, że miały one taki wpływ, który podważyłby związek przyczynowy między przywozem produktów po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny w OD.

6.4. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (121) Wykazano, że w okresie badanym miał miejsce znaczny wzrost wielkości i udziału w rynku przywozu produktów po cenach dumpingowych pochodzącego z Indii (odpowiednio o 110 % i 40 %). Ponadto ustalono, że przywóz ten stale podcinał ceny uzyskiwane przez przemysł unijny na rynku Unii, w szczególności w OD (średnio o 15 %).
- (122) Zwiększenie wielkości i udziału w rynku przywozu produktów po cenach dumpingowych z Indii zbiegło się z powolnym rozwojem sytuacji finansowej przemysłu unijnego, w szczególności w 2010 r. W związku z tym, pomimo ożywienia konsumpcji, przemysł unijny nie był w stanie przenieść wzrostu kosztów produkcji na swojego klienta do zadowalającego poziomu i z tego powodu wskaźniki finansowe, takie jak rentowność, przepływ pieniężny i inwestycje, utrzymywały się na niskim poziomie.
- (123) Analiza innych znanych czynników, które mogły spowodować szkodę poniesioną przez przemysł unijny, wykazała, że czynniki te nie miały wymiaru podważającego związek przyczynowy między przywozem produktów z Indii po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (124) Na podstawie powyższej analizy, w której rozróżniono i oddzielono wpływ wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwego wpływu przywozu produktów po cenach dumpingowych, tymczasowo stwierdza się, że przywóz produktów po cenach dumpingowych z Indii powoduje istotną szkodę dla przemysłu unijnego w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

7. INTERES UNII

7.1. Uwagi ogólne

- (125) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy pomimo tymczasowego ustalenia szkodliwego dumpingu istnieją istotne powody, aby stwierdzić, że przyjęcie środków w tym konkretnym przypadku nie leży w interesie Unii. Analizę interesu Unii oparto na ocenie wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu importerów oraz interesu użytkowników.

7.2. Interes przemysłu unijnego

- (126) Przemysł unijny składa się z grupy 27 znanych producentów, stanowiących całość unijnej produkcji produktu podobnego. Producenci znajdują się w różnych państwach członkowskich Unii i zatrudniają bezpośrednio 1 747 osób w związku z produktem podobnym w OD.
- (127) Jeden producent unijny reprezentujący stosunkowo niewielki udział w produkcji unijnej i posiadający przedsiębiorstwo powiązane w Indiach zgłosił sprzeciw wobec wszczęcia dochodzenia. Jak wspomniano w motywie 22, twierdził on również, że produkty wysoce techniczne nie powinny być objęte dochodzeniem, a wprowadzanie środków wobec tego typu produktu nie leży w interesie Unii.
- (128) Jak wskazano w motywie 72, kwestię tę uwzględniono w kwestionariuszu poprzez zwiększenie liczby PCN, co pozwoliło na wyraźne ustalenie typów produktów w trakcie dochodzenia. Na tym etapie z dochodzenia wynika jednak, że produkty wysoce techniczne były objęte dochodzeniem i że producenci eksportujący z Indii eksportowali jedynie ograniczone ilości tych typów produktu. W związku z tym obawy wyrażone przez tego producenta uznano za nieuzasadnione i jego wniosek został odrzucony.
- (129) Ustalono, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę wywołaną przez przywóz produktów po cenach dumpingowych z Indii. Przypomina się, że przemysł unijny nie był w stanie w pełni odnieść korzyści z rosnącej konsumpcji, a sytuacja finansowa przemysłu unijnego pozostawała słaba.
- (130) Oczekuje się, że nałożenie cła antydumpingowego przywróci uczciwe warunki handlu na rynku unijnym, umożliwiając dostosowanie cen produktu podobnego do kosztów produkcji.
- (131) Można również oczekiwać, że nałożenie środków umożliwi przemysłowi unijnemu odzyskanie przynajmniej części udziału w rynku utraconego w okresie badanym i będzie miało pozytywny wpływ na jego rentowność i ogólną sytuację finansową. Nałożenie środków umożliwi przemysłowi podtrzymanie i dalszy rozwój jego działań na rzecz opłacalności produkcji.
- (132) Jeżeli środki nie zostałyby nałożone, można byłoby spodziewać się dalszej utraty udziału w rynku oraz pogarszania się rentowności przemysłu unijnego.
- (133) W związku z tym wstępnie stwierdzono, że nałożenie środków antydumpingowych na przywóz pochodzący z Indii będzie leżało w interesie przemysłu unijnego.
- (135) Zakupy z Indii stanowiły średnio około 67 % ich całkowitych zakupów produktu objętego postępowaniem, przy czym Indie były wyłącznym źródłem dostaw jedynie dla jednego użytkownika. W OD średnia wartość procentowa obrotu obejmująca produkt objęty postępowaniem wynosiła około 54 % całkowitego obrotu użytkowników.
- (136) W dochodzeniu wykazano, że w OD średnia rentowność wszystkich współpracujących użytkowników w sektorach wykorzystujących produkt objęty postępowaniem wynosiła ponad 9 % obrotu.
- (137) Prawdopodobny skutek proponowanych środków oceniono na podstawie odpowiedzi na kwestionariusz otrzymanych od użytkowników i całego unijnego rynku produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego. Zakładając najgorszy scenariusz w odniesieniu do rynku Unii, tj. scenariusz braku możliwości przeniesienia wzrostu cen na sieć dystrybucji oraz kontynuacji przez użytkowników zakupów z Indii w poprzednich ilościach, wpływ cła na rentowność użytkowników oznaczałby spadek o 1,2 punktu procentowego.
- (138) Należy zauważyć, że jeden użytkownik przyjął neutralne stanowisko odnośnie do dochodzenia, ponieważ uznał, że nałożenie środków nie będzie miało znaczącego wpływu na ceny rynkowe, jako że skutki ewentualnego wzrostu cen ponieśliby dystrybutorzy.
- (139) Inny użytkownik wyraził obawy, że środki, w przypadku ich nałożenia, uderzyłyby również w niektóre typy produktu, które nie są już produkowane w Unii. W dochodzeniu wykazano jednak, że typy produktu, które wymienił ten użytkownik, są nadal produkowane w Unii oraz że popyt na te typy gatunków stali nierdzewnej nie jest znaczny. Ponadto należy zauważyć, że producenci unijni nie produkowali z wykorzystaniem pełnych mocy produkcyjnych w okresie badanym i w związku z tym w przypadku wzrostu popytu możliwe byłoby odpowiednie dostosowanie produkcji.
- (140) Należy podkreślić, że ponieważ produkt objęty postępowaniem znormalizowano pod względem sektora i wykorzystania, użytkownicy mogli łatwo zmienić swoje źródło dostaw, biorąc pod uwagę jakość produktu lub cenę. Nałożenie środków nie powinno wykluczyć możliwości przywozu produktu objętego postępowaniem z innych państw, a nawet z Indii, po zlikwidowaniu czynników zakłócających handel na skutek dumpingu.
- (141) Biorąc powyższe pod uwagę, nawet jeżeli wpływ środków dotyczących przywozu z Indii na niektórych użytkowników jest bardziej negatywny niż ma to miejsce w przypadku innych użytkowników, ogólny wpływ na użytkowników uznaje się za ograniczony.

7.3. Interes użytkowników

- (134) Kwestionariusze wysłano do dziewięciu użytkowników w Unii. Odpowiedzi na kwestionariusz udzieliło tylko trzech użytkowników reprezentujących około 6 % całkowitego przywozu produktu objętego postępowaniem z Indii w OD. Są oni obecni w sektorach związanych z przetwórstwem żywności, obejmujących kuchnie komercyjne i usługi gastronomiczne, urządzeniami gospodarstwa domowego oraz przemysłem motoryzacyjnym.

7.4. Interes importerów

- (142) Ze strony importerów niepowiązanych uzyskano ograniczoną współpracę. Dziewięciu importerów przedstawiło informacje do celów kontroli weryfikacyjnej, lecz tylko jeden współpracował. Przywóz tego przedsiębiorstwa stanowił około 7 % całkowitego przywozu z Indii w OD. Przedsiębiorstwo to sprzeciwia się nałożeniu

środków, ponieważ Indie są zdecydowanie jego najważniejszym dostawcą. Chociaż nałożenie środków miałyby negatywny wpływ na jego rentowność ze względu na konieczność poniesienia wyższych kosztów, przedsiębiorstwo importujące powinno być w stanie przenieść chociaż część zwiększonych kosztów na swoich klientów.

- (143) Ponadto importerzy mogą zacząć korzystać z innych źródeł, w tym przemysłu unijnego i pozostałych państw eksportujących.
- (144) Na tej podstawie tymczasowo stwierdza się, że nałożenie środków antydumpingowych nie będzie miało znacząco negatywnego wpływu na interes importerów.

7.5. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (145) W świetle powyższego uznaje się tymczasowo, na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii, że zasadniczo nie ma istotnych racji przemawiających przeciwko nałożeniu środków na przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Indii.
- (146) Ponadto, rozważając ogólny wpływ środków antydumpingowych na rynek Unii, pozytywne skutki, w szczególności odnoszące się do przemysłu unijnego, wydają się przeważać nad możliwymi negatywnymi skutkami dla pozostałych bardziej ograniczonych grup interesu.

8. PROPONOWANE TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (147) Biorąc pod uwagę wnioski wyciągnięte w odniesieniu do dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy nałożyć tymczasowe środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu w wyniku przywozu towarów po cenach dumpingowych.

8.1. Poziom usuwający szkodę

- (148) Do celów określenia poziomu wspomnianych środków wzięto pod uwagę ustalone marginesy dumpingu oraz kwotę opłat celnych niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (149) Przy obliczaniu poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że wszelkie środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby racjonalnie możliwy do osiągnięcia przez tego rodzaju przemysł w sektorze działającym w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (150) W związku z tym poziom usuwający szkodę obliczono na podstawie porównania średniej ważonej ceny w przywozie produktów po cenach dumpingowych, określonej w odniesieniu do obliczeń podcięcia cenowego w motywie 77 powyżej, z niewyrządzającą szkody ceną stosowaną przez przemysł unijny w odniesieniu

do produktu podobnego. Niewyrządzającą szkody cenę określono poprzez dodanie do kosztu produkcji rozsądnego poziomu zysku. Jak stwierdzono w motywie 95, docelową marżę zysku ustalono tymczasowo na poziomie 5 %.

- (151) Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały wyrażone jako wartość procentowa średniej całkowitej ceny importowej CIF, zob. motyw 154.

8.2. Środki tymczasowe

- (152) W świetle powyższego uznaje się, że zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć tymczasowe cła antydumpingowe na przywóz niektórych drutów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii na poziomie marginesu dumpingu lub marginesu szkody, w zależności od tego, który z nich jest niższy, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (153) Jeżeli chodzi o równoległe dochodzenie antysubsydyjne, zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz art. 24 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ żaden produkt nie może być objęty jednocześnie cłem antydumpingowym i wyrównawczym w celu eliminacji tych samych skutków powstałych z tytułu dumpingu lub subsydiowania wywozu. Wszystkie programy subsydiowania, których dotyczy tymczasowe rozporządzenie antysubsydyjne⁽²⁾, odnoszą się do subsydiowania wywozu. W związku z tym odpowiednio dostosowano właściwe stawki tymczasowego cła antydumpingowego obowiązującego w odniesieniu do zainteresowanych producentów współpracujących.
- (154) Na podstawie powyższego stawki tymczasowego cła antydumpingowego określono, porównując marginesy szkody, marginesy dumpingu i stawki cła wyrównawczego. W związku z tym proponuje się następujące cła antydumpingowe:

Przedsiębiorstwo	Margines szkody	Margines dumpingu	Stawka cła wyrównawczego	(w %)
				Stawka tymczasowego cła antydumpingowego
Raajratna Metal Industries	17,2	32,3	4,3	12,9
Grupa Venus	26,1	30,4	3,2	22,9
Viraj Profiles	32,1	24,4	0,0	24,4
Współpracujące przedsiębiorstwa nieobjęte próbą	24,0	28,0	3,8	20,2
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	32,1	32,3	4,3	27,8

⁽¹⁾ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Zob. s. 19 niniejszego Dziennika Urzędowego.

(155) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały ustanowione na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną podczas dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła stosowanego do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają więc zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Indii i wyprodukowanego przez wymienione przedsiębiorstwa, tj. konkretne podmioty prawne. Przywożony produkt objęty postępowaniem wyprodukowany przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nazwa i adres nie zostały wyraźnie wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami wyraźnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.

(156) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego w odniesieniu do konkretnych przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją lub sprzedażą) należy kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz ze wszystkimi właściwymi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez aktualizację wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

(157) Aby zapewnić należyte egzekwowanie cła antydumpingowego, poziom cła rezydualnego powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie dokonywali żadnego wywozu do Unii w OD.

9. PRZEPISY KOŃCOWE

(158) W celu zapewnienia dobrego zarządzania należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, mogą przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wniosek o przeprowadzenie spotkania wyjaśniającego. Ponadto należy stwierdzić, że ustalenia w sprawie nałożenia ceł antydumpingowych dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą wymagać ponownego rozważenia do celów wszelkich ustaleń ostatecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz drutu ze stali nierdzewnej zawierającego wagowo:

— co najmniej 2,5 % niklu, z wyłączeniem drutu zawierającego wagowo co najmniej 28 %, lecz nie więcej niż 31 % niklu, oraz co najmniej 20 %, lecz nie więcej niż 22 % chromu,

— mniej niż 2,5 % niklu, z wyłączeniem drutu zawierającego wagowo co najmniej 13 %, lecz nie więcej niż 25 % chromu, oraz co najmniej 3,5 %, lecz nie więcej niż 6 % glinu,

obecnie objętego kodami CN 7223 00 19 i 7223 00 99 i pochodzącego z Indii.

2. Stawki tymczasowego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, w przypadku produktu opisanego w ust. 1 i wytworzonego przez poniższe przedsiębiorstwa, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Cło (%)	Dodatkowy kod TARIC
Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gujarat	12,9	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Bombaj, Maharashtra;	22,9	B776
Precision Metals, Bombaj, Maharashtra;	22,9	B777
Hindustan Inox Ltd., Bombaj, Maharashtra.	22,9	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Bombaj, Maharashtra	22,9	B779
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane, Maharashtra;	24,4	B780
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	20,2	B781
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	27,8	B999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu w Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaceniem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w terminie jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia w terminie jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, N105, 8/20, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 niniejszego rozporządzenia obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 maja 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Indyjscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą*Dodatkowy kod TARIC B781*

Nazwa przedsiębiorstwa	Miasto
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Dystrykt Satara, Maharashtra
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Bombaj, Maharashtra
Bhansali Stainless Wire	Bombaj, Maharashtra
Chandan Steel	Bombaj, Maharashtra
Drawmet Wires	Bhiwadi, Radżastan
Garg Inox Ltd	Bahadurgarh, Harijana
Jyoti Steel Industries Ltd.	Bombaj, Maharashtra
KEI Industries	New Delhi
Macro Bars and Wires	Bombaj, Maharashtra
Mukand Ltd.	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd.	Bombaj, Maharashtra
Panchmahal Steel Ltd.	Dystrykt Panchmahals, Gudżarat